

Překážky jsou součástí každé cesty

18.4.2023 - | Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava

Do poroty letos usedli účastníci předchozích ročníků, ze kterých jsou dnes úspěšní podnikatelé a majitelé firem. Kdo jiný totiž měl rozhodovat o výherci, než právě ti, kteří kdysi stáli na stejném místě jako naši soutěžící? My jsme porotce vyzpovídali a rozhovor s Kateřinou Kubrickou, která se zúčastnila 6. ročníku, přinášíme právě teď.

Jak vás napadlo přihlásit se do Green Light Startup Show? Motivoval vás někdo, nebo jste se rozhodla sama?

Už si přesně nepamatuji, jak to bylo, ale myslím, že někdo přišel do hodiny podnikání, která byla volitelná, kde nám o programu řekli, hned v tu chvíli jsem věděla, že musím rychle něco vymyslet a přihlásit se. Že to je super příležitost a chci to vyzkoušet. Takže to bylo čistě mé rozhodnutí.

Co vám celý program dal, čerpáte ze svých zkušeností, které jste v rámci Green Light nabrala, dodnes?

Celý program mi dal úplně jiný pohled na věc. Tím, že jsem opravdu šla do programu jen s nápadem a neměla nic „v ruce“, tak jsem zjistila, že jsou oblasti v podnikání, kterým moc nerozumím, ale i ty je potřeba řešit. Nikdo neví všechno, úplně stačí, že když něco nevíte, ví to někdo jiný. Ze zkušeností stále čerpám.

S jakým projektem jste se do programu přihlásila?

Přihlásila jsem se s projektem, který navrhoval elektronickou evidenci dokumentace BOZP a požární ochrany. Byla to oblast, kterou jsem studovala, a zároveň už jsem se pohybovala i v takovém pracovním prostředí a zůstalo mi to dodnes.

Jak to s projektem nakonec dopadlo?

Projektu jsem se ještě nějaký čas po programu věnovala, ale tím, že to stálo na vývoji softwaru, který jsem já programovat neuměla, takže jsem tu službu buď musela zaplatit, nebo přibrat do projektu někoho, kdo to umí. Peníze jsem na programátora neměla a vhodnou osobu jsem nakonec taky nenašla. Takže jsem nechala projekt tzv. u ledu. Už jsem v praxi svůj nápad viděla zrealizovaný, takže alespoň vím, že nápad to od začátku nebyl špatný.

Co vás v podnikání mile i nemile překvapilo?

Mile mě překvapilo to, že člověk se velmi lehce dostane k zajímavým zakázkám, i bez perfektního marketingu. Neříkám, že je tomu tak vždy, ale podaří se. Většinou to je na základě pozitivní zpětné vazby, a to mě vždy velmi potěší. Ani nevím, co mě nemile překvapilo, negativních stránek má podnikání hodně, ale s nimi jsem do toho šla. Je pravda, že nemile mě překvapilo to, kolik věcí v průběhu podnikání člověk musí řešit, které přímo nesouvisí s tím, co děláte.

Čemu se dnes věnujete a jak jste se k pozici dostala?

Věnuji se bezpečnosti práce a požární ochraně. Této činnosti se převážně zabývám ve firmě, kde jsem spolumajitelkou, jedná se o firmu Segurico a sídlo máme v Brně. Zároveň jsem se začala věnovat i další oblasti a to požárním simulacím, jelikož je mi požární ochrana bližší, této činnosti se

věnuji pouze ve své firmě Safety job. K požárním simulacím jsem se dostala jen díky studiu na vysoké škole.

Spolumajitelkou ve společnosti Segurico jsem se stala teprve v minulém roce, kdy jsme se bývalou spolužačkou ze střední školy spojily a koupily firmu i s kmenem zákazníků. Této příležitosti si velmi vážím, přináší mi mnoho dalších zkušeností. Společně se chceme věnovat růstu firmy a rozšiřovat portfolio našich služeb. Kolegyně, také Kateřina, má na starosti obchodní činnost a já tu realizační.

Jak vzpomínáte na svá studia na VŠB - Technické univerzitě Ostrava?

Já vlastně pořád studuji, jsem ve 3. ročníku doktorského studia a tím, že mě letos čeká rodičovská dovolená, tak bych ráda ještě v letošním roce studium úspěšně ukončila. Po 9 letech na vysoké škole už ze mě pravděpodobně nebude student a musím přiznat, že to ve mně vyvolává velmi smíšené pocity. Na jednu stranu se na to těším a na druhou si myslím, že mi to bude chybět. Nikdy jsem nebyla prémiový student, který měl samé jedničky od základní školy, ale v doktorském studiu jsem se nějak našla, dokázala jsem tady rozvíjet své schopnosti a tuto možnost máme málo kde. Myslím si, že je to super příležitost pro všechny. Ale po inženýrských státnicích jsem rozhodně nebyla přesvědčena o tom, že chci dále studovat, časem člověk zjistí, že doktorské studium je v úplně jiném režimu než dosavadní studium, já si v tom našla to „svoje“ a to mě udrželo na škole.

Čerpáte ze znalostí, které jste nabrala během studií, dodneška?

Vzhledem k tomu, že jsem zůstala ve stejné oblasti, tak ano.

Chtěla jste v oblasti bezpečnosti pracovat odjakživa?

Dokud jsem nenastoupila do prvního ročníku na vysoké škole, tak jsem ani nevěděla, že něco takového existuje, já se s tím nesetkala. Na Fakultu bezpečnostního inženýrství jsem nastoupila kvůli předmětu betonování, který jsem viděla v osnovách, do teď jsem ten předmět neabsolvovala. Šla mi matematika, studovala jsem obchodní akademii, kde mě bavilo účetnictví, ale něco mi říkalo, že to není cesta pro mě, takže jsem chtěla zkusit něco nového, co mě snad bude bavit a povedlo se.

Máte pro studenty, absolventy a zaměstnance nějakou univerzální radu, když chtějí začít podnikat?

Pokud člověk chce podnikat, tak ať si za tím jde. Je to hlavně o pílí a trpělivosti. Když člověk chce, dokáže cokoliv. Překážky jsou součástí každé cesty.

Přihlásila byste se znovu?

Určitě ano.

<https://www.vsb.cz/magazin/cs/detail-novinky?reportId=45254>